

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Supraten”,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni
„Supraten” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat (în prezent Serviciul Fiscal
de Stat al Republicii Moldova), privind contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017, prin care s-a
respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Supraten” și s-a menținut hotărârea
Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2015, de respingere a cererii de
chemare în judecată,

c o n s t a t ă :

La 08 august 2014, SA „Supraten” a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Inspectoratului Fiscal Principal de Stat (în continuare IFPS), privind contestarea actului
administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată SA „Supraten” a indicat că, prin
scrisoarea nr. 120 din 13 iunie 2014 s-a adresat IFPS referitor la prezentarea conform
sistemului informațional al serviciului fiscal, date cu privire la evidența fiscală a
contribuabilului, și anume, prezentarea desfășurată a informației ce vizează actele care au
stat la baza introducerii în sistemul informațional a dării de seamă prezentată de către
SA „Drumuri”, care a aplicat societății amenda în mărime de 2 502,34 lei pentru
folosirea drumurilor de către autovehicule a căror masă totală, sarcină masivă pe osie sau
ale căror gabarite, depășesc limitele admise prevăzute de lege.

Susține reclamantul că, temeiul unei astfel de solicitări a constituit faptul, că deși
societatea a achitat în timpul și modul prevăzut de lege amenda în mărime de 2 502,34 lei
aplicată de către SA „Drumuri Cimișlia”, IFPS a emis decizia nr.263 din 15.08.2012 prin
care anulează decizia nr.225 din 29.09.2011 de reducere a amenzii în sumă de 305 350
lei, în urma căreia entitatea juridică a suferit pierderi în mărime de 152 657 lei.

Prin decizia menționată, pârâtul și-a motivat soluția pe faptul că, nu a fost achitată suma în mărime de 2 502,34 lei cu titlu de amendă la capitolul „taxe pentru folosirea drumurilor de către autovehicule a căror masă totală, sarcină masivă pe osie depășesc limitele admise”.

În acest context, relevă întreprinderea că, în situația descrisă a creat neclarități și nedumeriri în raport cu instituția serviciului fiscal, întrucât nu deține informație suficientă și clară cu privire la acțiunile IFPS, care nu sunt justificate și nu au temei juridic.

Evidențiază SA „Supraten” că în vederea protejării și beneficierii de drepturile sale, a solicitat furnizorului de informație să prezinte în conformitate cu prevederile fiscale informația și răspuns la acțiunile pe care le-au întreprins, ca urmare a obligării contribuabilul să achite majorări de întârziere și penalități în mărime de 152 657 lei.

Relatează entitatea juridică că, IFPS în răspunsul acordat a făcut trimiteri la scrisoarea anterioară din 19.02.2013, prin care nu este clar stabilită poziția acestora, deoarece IFPS prin scrisoarea sa, recunoaște faptul achitării amenzii în mărime de 2 502,34 lei, pe când în cadrul examinării litigiului dat în instanța de judecată, pârâtul nu și-a schimbat poziția în scopul anulării deciziei nr.263 din 15.08.2012 prin care s-a încasat nejustificat penalități în mărime de 152 657 lei de la SA „Supraten”, eschivându-se în așa mod de a prezenta acte confirmative în susținerea poziției acestora.

Consideră reclamantul că, beneficiind de dreptul accesului liber la informație a solicitat pârâtului, prezentarea datelor referitor la statutul său în calitate de contribuabil precum și temeiul legal de achitare a taxelor către IFPS, specificând că ultimul îi îngreădește dreptul dat, lăsându-i fără mijloace de protecție și apărare împotriva acțiunilor abuzive ale instituției de stat.

Astfel, menționează societatea că, până în prezent nu deține o informație sau un răspuns cu privire la temeiul apariției și aplicării amenzii în mărime de 2 502,34 lei, care de facto a fost achitată, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 5913 din 12 iulie 2011, însă pârâtul neîntemeiat invocă neachitarea acesteia, cu reținerea în baza deciziei de la SA „Supraten” a penalităților în mărime de 152 657 lei.

În drept, întreprinderea și-a motivat cererea pe dispozițiile art.1 alin.(2), art.14 și art.16 ale Legii privind contenciosul administrativ, art.1 lit. d) și f), art.4 alin.(1), art.7 alin.(4), art.10 alin.(1), (3), art.11, art.12 și art.21 ale Legii privind accesul la informație, art.12, art.572, art.602 și art.753 ale Codului civil.

Solicită SA „Supraten”, obligarea IFPS de a prezenta desfășurat actele (procesele-verbale) în baza cărora s-a introdus în sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat, darea de seamă, informația privind aplicarea amenzii în mărime de 2 502,34 lei, la capitolul 123/7 „amenzi serviciul vamal”.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău din 22 aprilie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SA „Supraten” împotriva IFPS, privind contestarea actului administrativ, ca nefondată. (f.d. 28, 30-31)

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 30 iulie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de ÎMGFL nr. 9, s-a încasat de la Sîrbu Mihail în beneficiul ÎMGFL nr.9, datoria pentru serviciile locativ-comunale prestate în sumă de 18 716.11 lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii în limita pretențiilor admise în sumă de 561.48 lei. (f.d. 74-76)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, SA „Supraten” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017 s-a respins apelul declarat de SA „Supraten” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 30 iulie 2015.

Invocând dezacordul cu decizia instanței de apel, la 16 mai 2017, SA „Supraten” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei și a încălcat prevederile art. 373 CPC.

Opinează recurentul că, instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că de la intimat s-a solicitat informația cu privire la persoana responsabilă de comiterea erorii, fapt care demonstrează că instanța de judecată este vădit părtinitoare, și că aceasta analizează dosar partea favorabilă intimatului.

În sprijinul poziției exprimate, recurentul a menționat că, instanța de apel contrar art. 24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ, nu a obligat intimatul să prezinte informația solicitată pe suport de hârtie, dar s-a limitat doar la declarațiile superficiale pe care le-ar fi corectat în răspunsul acordat societății, și anume, în ce privește substituirea secvenței SA „Drumuri” cu SA „Drumuri Cimișlia” și SA „Drumuri Ialoveni”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 08 februarie 2017 (f.d. 120), și având în vedere că la materialele dosarului se regăsește dovada recepționării acesteia de recurent la 15 februarie 2017 (f.d. 124), recursul declarat la 16 mai 2017, se consideră depus în termen.

Verificând legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererile de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Supraten”, urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a

interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Supraten” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de Societatea pe Acțiuni „Supraten” în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie

2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Supraten”, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Supraten”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari